

Układanki z lat dzieciennych

Projekt zaliczeniowy nr 13 z przedmiotu **Zaawansowane C++** (wiosna 2018)

Diagram klas

Realizacja projektu

Zgodnie z założeniami przedstawionymi we wstępnej analizie funkcjonalności aplikacji zostanie ona zrealizowana wg założeń wzorca architektonicznego MVC – zatem struktura aplikacji jest podzielona na 3 osobne części: Model, GUI (view) i Kontroler (controller). Klasy należące do każdej z tych części zostaną przedstawione na osobnym diagramie – na końcu tego dokumentu.

Główna funkcja aplikacji (main)

Funkcja main będzie bardzo prosta – zostaną niej utworzone obiekty Kontrolera, GUI i Modelu z domyślnymi parametrami, następnie ustawione zostaną każdym z tych obiektów wskaźniki na pozostałe (by zapewnić komunikację).

GUI

Klasa CPlansza

Klasa dziedzicząca z klasy QFrame będąca kompozytem zwykłej ramki (QFrame) z dodanym layoutem siatkowym (QGridLayout) do rozmieszczania przycisków realizujących pola układanki. Głównym atrybutem klasy jest listaPol – wektor wskaźników na przyciski QPushButton umieszczane w kolejnych polach siatki layoutu. Dodatkowo klasa przechowuje rozmiar (liczba pól w pionie i w poziomie), wymiary przycisku (długość jego krawędzi – przyciski są kwadratowe) oraz wskaźnik na kontroler

Metody:

- zamienPola – zamienia miejscami przyciski (elementy układanki) o podanych lokalizacjach – lokalizacje podane są w postaci łańcucha par liczb (para liczb = pozycje pól do zamiany, elementy znajdujące się w tych miejscach są zamieniane miejscami) Zwraca true jeśli operacja się powiodła
- ustawKolejnosc – pola(przyciski) przenumerowywane są zgodnie z podanym argumentem (wektor liczb, musi być odpowiedniej długości – odpowiadającej rozmiarowi planszy ($N \times M$)). Zwraca true jeśli operacja się powiodła
- on_actionPrzycisk_triggered() – metoda obsługująca wciśnięcie przycisku – powoduje wysłanie wiadomości do kontrolera

Klasa COknoGlowne

Klasa definiująca główne okno aplikacji

Większość kontrolerek zostanie zdefiniowana w pliku ui za pomocą graficznego edytora Qt Creator.

Wyjątkiem jest klasa CPlansza – obiekt (QWidget) tej klasy zostanie utworzony i sparametryzowany w kodzie konstruktora – jego wygląd zależy od parametrów ustawionych przez użytkownika

Atrybuty klasy to głównie wskaźniki na kontrolki, których stan jest kontrolowany przez aplikację i może się zmieniać. Są to: plansza i statusBar. Atrybut stan określa stan GUI za pomocą odpowiednio zdefiniowanego typu wyliczeniowego (EGUIstan). Dodatkowo klasa przechowuje wskaźnik na obiekt kontrolera (a dokładnie na interfejs kontrolera przeznaczony dla GUI) – jest on wykorzystywany do wywoływania metody przekazującej kontrolerowi akcje użytkownika.

Przez konstruktor klasy przekazywane są: wskaźnik na kontroler, wektor opisujący stan układanki (nr elementów czytane kolejno wierszami od lewego górnego rogu) oraz jej rozmiar (przyjęto że układanka jest prostokątem o N na M elementach).

Metody zdefiniowane bezpośrednio w tej klasie to głównie metody obsługujące zdarzenia powstałe w wyniku interakcji użytkownika, takie jak: wybranie z menu opcji Konfiguracja, Wyjście, Tasuj, Rozwiąż, Resetuj, ustawienie opcji Ręczne Ustawienie, wybranie opcji Instrukcja czy O programie (wszystkie metody z prefiksem on_action na diagramie)

Metody te polegają na wywołaniu metody wysyłającej odpowiedni obiekt wiadomości (z hierarchii klas dziedziczących z CGUIMsg) w interfejsie IKontroler

Interfejs IGUI

Metody zadeklarowane w tym interfejsie są metodami udostępnionymi kontrolerowi:

- rysujPlansze – powoduje zresetowanie obiektu klasy CPlansza i narysowanie nowej planszy o podanych w argumentach wymiarach i z podanym w postaci wektora liczb układem elementów. Zwraca true jeśli operacja się powiodła
- zamienPola – zamienia parami pola o numerach podanych w postaci wektora par liczb całkowitych. Zwraca true jeśli operacja się powiodła
- wyswietlKonfiguracje – powoduje wyświetlenie okna klasy COknoKonf z parametrami podanymi w postaci mapy (nazwy i odpowiadające im wartości – oba typu string). Zwraca true jeśli operacja się powiodła

- `wyswietlStatus` – umieszcza w `StatusBar` napis podany jako argument. Zwraca `true` jeśli operacja się powiodła
- `zamknijOkno` – zamyka okno
- `wyswietlInfoOprogramie` – powoduje wyświetlenie okna klasy `COknoOprogramie` z informacjami o programie podanymi w postaci mapy (nazwy i odpowiadające im wartości – oba typu `string`). Zwraca `true` jeśli operacja się powiodła
- `wyswietlInstrukcje` – powoduje wyświetlenie okna klasy `COknoInstrukcje` z instrukcjami gry podanymi w postaci mapy (nazwy i odpowiadające im wartości – oba typu `string`). Zwraca `true` jeśli operacja się powiodła

klasa `COknoInstrukcje`

klasa dziedzicząca z `QDialog`. Zawiera kontrolki do wyświetlania tekstu instrukcji oraz przycisk OK. Metoda obsługująca wciśnięcie tego przycisku powoduje zamknięcie tego okna

klasa `COknoKonf`

klasa dziedzicząca z `QDialog`. Zawiera kontrolki do wyświetlania/ustawiania parametrów aplikacji oraz przyciski OK. i Anuluj. Metoda obsługująca wciśnięcie przycisku Anuluj powoduje zamknięcie tego okna.

Metoda obsługująca wciśnięcie przycisku OK powoduje zamknięcie tego okna oraz wysłanie do Kontrolera parametrów ustawionych przez użytkownika – za pomocą wywołania metody `wyslijWiadomosc` z odpowiednio utworzonym obiektem klasy `CGUIMsgKonfiguracja` (parametry ustawione przez użytkownika są przekazywane do konstruktora).

klasa `COknoOprogramie`

klasa dziedzicząca z `QDialog`. Zawiera kontrolki do wyświetlania tekstu O programie oraz przycisk OK. Metoda obsługująca wciśnięcie tego przycisku powoduje zamknięcie tego okna

KONTROLER

Klasa `CKontroler`

Tutaj zdefiniowana jest hierarchia klas pochodnych abstrakcyjnej klasy `CGUIMsg`. Obiekty należące do tych klas są używane do przekazywania z GUI do kontrolera akcji wykonanych przez użytkownika. Są przekazywane jako argument metody interfejsu `IKontroler::wyslijWiadomosc`. Metoda ta zawiera główną instrukcję sterowania – na podstawie typu argumentu uruchamiany jest odpowiedni scenariusz. Scenariusze te są zdefiniowane w prywatnych metodach z prefiksem `sc`.

Scenariusze to:

- `scZamknij` – wywołany gdy z gui przyjdzie wiadomość o wciśnięciu Koniec lub zamknięciu okna. Kontroler usuwa obiekty `CUKladanka` i `CAlgorytm` i wywołuje metodę `Zamknij` w gui po czym kończy działanie
- `scKonfiguruj` – kontroler usuwa obiekt `Model` i tworzy nowy zgodnie z otrzymanymi parametrami, po czym wywołuje metodę `resetuj()` w gui – również z otrzymanymi parametrami
- `scTasuj` – wywołuje metodę modelu generującą losowy układ planszy (zapomniałem dodać tę metodę na diagramie klas), pobiera aktualny układ z modelu metodą `getPlansza`, wywołuje metodę resetującą w gui z podaniem aktualnego układu planszy
- `scRozwiazuje` – pobiera aktualny układ z Modelu (`getPlansza`), tworzy obiekt `CAlgorytmAstar` podając aktualny stan planszy, w pętli wywołuje metodę `IAlgorytm::wykonajKrokAlgorytmu`, pętla przerywana jest gdy metoda zwróci `true`, po wyjściu z pętli wywołuje metodę `IAlgorytm::zwrocSciezke`, w wyniku otrzymuje listę kolejnych węzłów od początkowego (identyczny z wyświetlanym przez gui stanem planszy) do końcowego (rozwiązanie). Przegląda w pętli te węzły, wywołuje metodę `getRuch` i wynik jej przekazuje do GUI za pomocą metody `wykonajRuch`, po każdym kroku odczekuje odpowiedni czas, by animacja prowadząca do rozwiązania była czytelna. *Metoda ta powinna być uruchomiona w osobnym wątku, by nie powodowała blokowania gui. Dodatkowo GUI powinien móc wysłać wiadomość o akcji użytkownika przerywającą działanie algorytmu przeszukiwania – wtedy kontroler powinien przerwać działanie pętli i usunąć obiekt algorytmu (dopisane po przygotowaniu diagramów – nie uwzględniaj tych uwag)*
- `scResetuj` – wywołuje metodę resetującą model i resetującą gui oraz usuwającą obiekt algorytmu
- `scReczneUstawienie` – ustawia flagę oznaczającą ręczne ustawianie planszy przez użytkownika – kliknięcia w pola nie są zliczane, czas nie jest mierzony
- `scWykonajRuch` – w wiadomości z gui przekazany jest nr pola, w które kliknął użytkownik. Kontroler sprawdza, czy ruch jest prawidłowy (`IUkladanka::sprawdzRuch`), jeśli tak, wykonuje ruch `IUkladanka::wykonajRuch`, pobiera stan planszy (`IUkladanka::getPlansza`) i przekazuje to do GUI. Jeśli ruch nie był poprawny – ignoruje. Jeśli flaga oznaczająca ręczne ustawianie nie jest włączona, a zegar nie został uruchomiony – uruchamia zegar i resetuje licznik ruchów (przypisuje 1). Jeśli flaga nie jest włączona, a zegar został zainicjowany – dodaje do liczby ruchów 1.

Jeśli ruch został wykonany (był prawidłowy) uruchamia metodę `IUkladanka::czyUlozona` – jeśli zwróciła `true` – wyświetla komunikat o ułożeniu, podaje łączny czas i liczbę ruchów

Pozostałe metody do `get` i `set` wskaźników na obiekty `gui`, `model` i `algorytm`

Interfejs `IKontroler`

Zawiera jedną metodę – `wyslijWiadomosc`

Jest to główna metoda sterująca, uruchamiająca na podstawie typu argumentu – odpowiedni scenariusz

MODEL

Klasa `CModelPlansza`

Jest to pomysł na szablon klasy dziedziczący z szablonu klasy `vector<T>` z biblioteki STL. Od klasy nadrzędnej różnić się ma tylko pomysłem na „podwójny” iterator umożliwiający przemieszczanie się po planszy zgodnie z regułami układanki (jedne do ruchu pionowego, drugi w poziomie). Ruch w poziomie to dodawanie/odejmowanie 1 pozycji do pozycji domyślnego iteratora z klasy `vector` – przy czym modulo `N` (aby dojście do końca wiersza i próba przejścia dalej powodowała pojawienie się na początku tego wiersza). Ruch w pionie to przesunięcie domyślnego iteratora o $\pm N$ pozycji (modulo $N \cdot M$, by nie wyjść poza planszę). Podobnie działałby podwójny operator `[]`.

Podstawowym parametrem szablonu klasy byłby typ `T` – typ przechowywany przez ten kontener (wektor). Dodatkowym parametrem byłaby liczba całkowita `N` – opisująca liczbę „kolumn” – wymiar poziomy. Wymiar pionowy wynikałby z rozmiaru całego wektora. Klasa posiadałaby metodę zwracającą wartość `N`.

Jako że nie mam doświadczenia z definiowaniem takich konstrukcji – nie wiem, czy powyższy opis jest realizowalny/prawidłowy. Jeśli nie, to zostanie stworzona „zwykła” klasa z wykorzystaniem specjalizacji `vector<int>` i odpowiednimi metodami realizującymi powyższe pomysły.

Klasa `CModelUkladanka`

Klasa reprezentuje układankę – atrybuty to aktualny stan układanki (zapamiętany w obiekcie typu `CModelPlansza`) oraz wymiary planszy.

Wszystkie metody umożliwiające interakcję z układanką umieszczone są w interfejsie `IUkladanka`

Interfejs `IUkladanka`

Interfejs zawiera dwie grupy metod – statyczne, które do uruchomienia wymagają za każdym razem podania stanu układanki, oraz metody pobierające aktualny stan układanki z instancji klasy.

Metody statyczne umożliwiają analizę problemu przez algorytm bez zmiany stanu aktualnego modelu układanki:

- `sprawdzRuch` – sprawdza czy ruch podany jako pozycja pola z którego ma być przesunięty element w podanym stanie (układzie) układanki jest wykonywalny – jeśli tak metoda zwraca `true`
- `wykonajRuch` – wykonuje ruch podany jako pozycja pola z którego ma być przesunięty element w podanym stanie (układzie) układanki. Jeśli ruch nie jest wykonywalny, zwraca pusty wynik, jeśli jest – wykonuje ruch i zwraca stan (układ) po jego wykonaniu
- `czyUlozona` – zwraca `true`, jeśli stan podany jako argument to stan ułożenia (wszystkie elementy na swoich pozycjach)
- `podajOcene` – zwraca wartość funkcji heurystyki (na potrzeby algorytmu przeszukiwania) *Ta metoda jest „kandydatem” na przeniesienie do osobnej klasy – heurystyk.*
- `zwrocMozliweRuchy` – zwraca wektor liczb oznaczających pozycje pól, z których można wykonać ruch w podanym w argumencie układzie/stanie (na potrzeby algorytmu przeszukującego)
- `czyPrawidlowyUklad` – zwraca `true`, jeśli podany przez argument układ/stan jest prawidłowy, tzn. jest rozwiązywalny – są to tzw. Permutacje parzyste, czyli permutacje powstałe przez parzystą liczbę zamian sąsiednich liczb/pozycji (więcej tu: <http://www.matematyka.wroc.pl/lamiglowki/pietnastka>). Metoda ta może być użyta przez generator losowy pozycji startowej – wtedy wystarczy wygenerować losową permutację pól i sprawdzić, czy jest poprawna (zamiast generować losową sekwencję ruchów i ją wykonywać)

Metody niestatyczne to odpowiedniki powyższych – polegają na wywołaniu metody statycznej, gdzie jako stan podawany jest stan przechowywany w obiekcie (`sprawdzRuch`, `wykonajRuch`, `czyUlozona`)

Metody `getPlansza` i `setPlansza` to `get` i `set` dla atrybutu opisującego stan planszy

W Diagramie brak metody generującej losowy układ elementów: `tasuj(int n)`, gdzie `n` – to liczba ruchów (długość) losowej sekwencji

Klasa CAlgoritm

Klasa realizuje algorytm przeszukiwania A*. Metody klasy odseparowane są od problemu, co umożliwia wykorzystanie algorytmu do innych problemów – należy wtedy tylko przeprojektować metody i atrybuty klasy CWezel

Atrybuty tej klasy to:

- aktualnyWezel – obiekt klasy CWezel opisujący aktualnie rozpatrywany przez algorytm węzeł drzewa przeszukiwań
- zbiorOPEN – zbiór elementów typu CWezel. Wykorzystana jest klasa `set<T, compareT>` z biblioteki STL. Na potrzeby prawidłowego porównywania elementów zbioru konieczne jest opracowanie klasy (a właściwie struktury) CWezelCompare z operatorem umożliwiającym porównywanie dwóch obiektów klasy CWezel. Obiekty będą porównywane leksykalnie po kolejnych elementach pól „stan”, za obiekt mniejszy będzie uznany ten, który na pozycji i wektora stan będzie miał mniejszą liczbę, przy czym na pozycjach 0,...,i-1 liczby były identyczne (gdzie i może być od 0 do $N*M-1$, gdzie N,M – wymiar planszy)
- zbiorCLOSED – zbiór reprezentowany podobnie jak powyższy
- liczbaOdwiedzonych – liczba odwiedzonych węzłów w trakcie przeszukiwania przestrzeni stanów (na potrzeby statystyki)

Zbiory OPEN I CLOSED oraz działanie algorytmu opisałem dokładnie we wstępnym opisie funkcjonalności

Interfejs IAlgoritm

Metody klasy Algorytmu udostępnione kontrolerowi:

- wykonajKrokAlgorytmu – wykonuje jeden krok algorytmu (przejrzenie następników aktualnego węzła i wybór najlepszego pod względem oceny). Na koniec sprawdzany jest stan układanki – jeśli jest ułożona, zwracany jest true, w p.p. - false
- zwrocSciezke – zwraca wektor węzłów (obiektów CWezel) od aktualnego do startowego (a więc ścieżkę w drzewie poszukiwań prowadzącą od aktualnej pozycji do korzenia) – metoda uruchamiana po znalezieniu rozwiązania w celu ustalenia sekwencji ruchów do wykonania na planszy
- getLiczbaOdwiedzonych – zwraca liczbę odwiedzonych dotychczas węzłów (statystyki na koniec działania algorytmu)

Klasa CWezel

Klasa opisująca konkretny stan problem przeszukiwania (czyli konkretny układ elementów układanki) – czyli węzeł w drzewie przeszukiwań algorytmu A*

Klasa ma następujące atrybuty:

- stan – przechowuje układ elementów układanki
- ocena – wartość funkcji heurystyki zapamiętana dla tego stanu
- koszt – zapamiętany koszt dotarcia do tego węzła (liczba ruchów od węzła początkowego, czyli głębokość w drzewie przeszukiwania)
- poprzednik – wskaźnik na węzeł z którego tu przyszliśmy
- ruch – pozycja pola, z którego należy przesunąć element (wykonać ruch) w układzie opisanym przez węzeł zapamiętany w Poprzedniku

Metody:

- getOcena – zwraca zapamiętaną ocenę
- szacujOdleglosc – zwraca wartość funkcji heurystyki, czyli szacowaną odległość do rozwiązania – wyliczana za pomocą statycznej metody z interfejsu IUkladanka
- getKoszt – zwraca zapamiętany koszt dotarcia do tego węzła od węzła początkowego
- getStan – zwraca stan, czyli układ pól układanki
- aktualizujOceneKoszt – aktualizuje koszt i ocenę (koszt+heurystyka) dla tego węzła – metoda wykonywana, gdy do węzła dotarliśmy pierwszy raz, lub gdy zapamiętana ocena była gorsza niż obecnie znaleziona. Metoda ta ustawia również poprzednika i wykonany ruch
- getPoprzednik – zwraca węzeł będący poprzednikiem
- getNextniki – zwraca wektor węzłów do których można dotrzeć z tego węzła
- getRuch – zwraca ruch, czyli nr pola z którego należy przesunąć element w stanie układanki opisanym przez poprzednik (potrzebne do zmiany ścieżki z drzewa przeszukiwań prowadzącej od węzła początkowego do węzła końcowego na sekwencję ruchów)

Diagram klas GUI

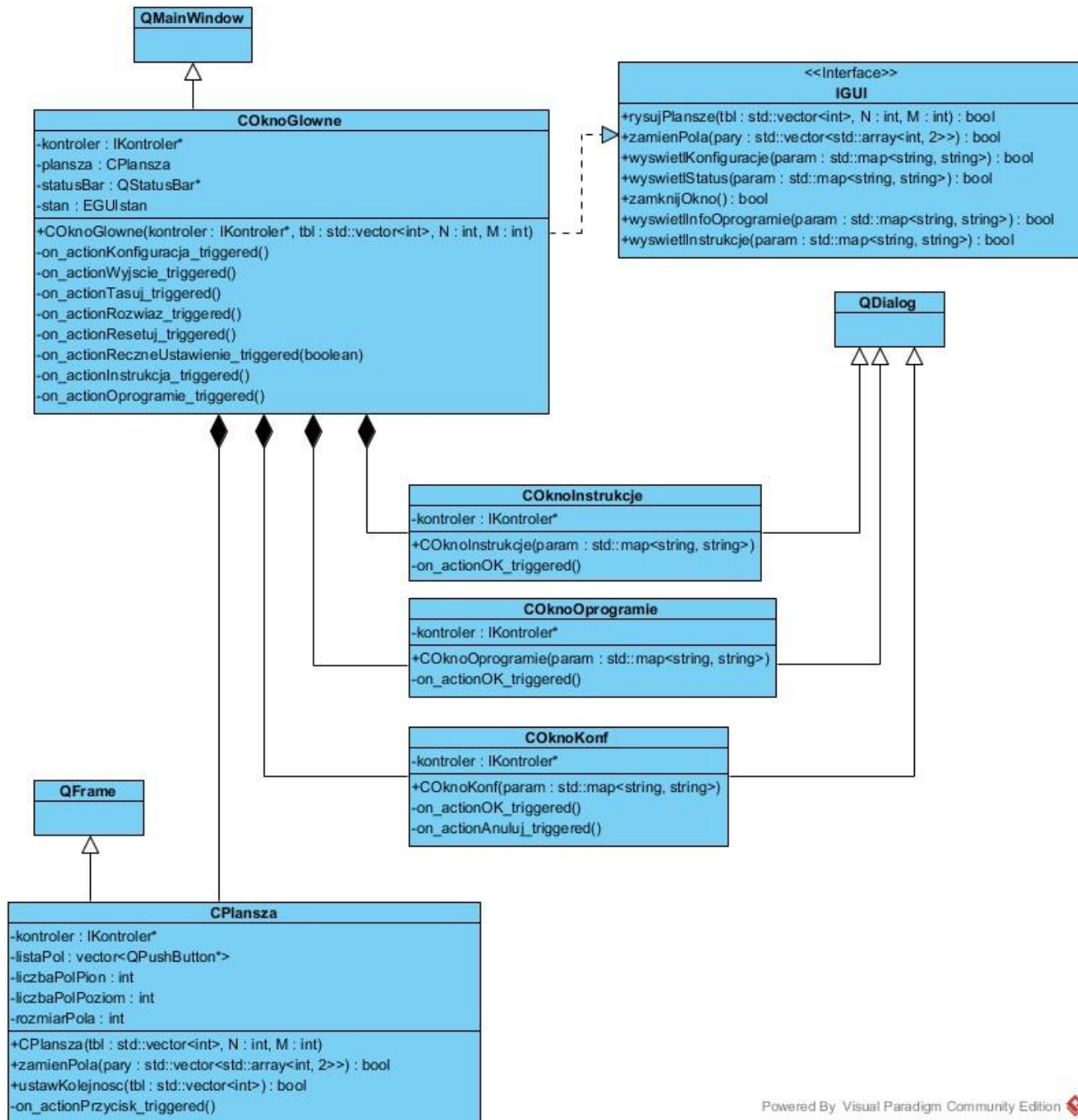

Diagram klas Kontrolera

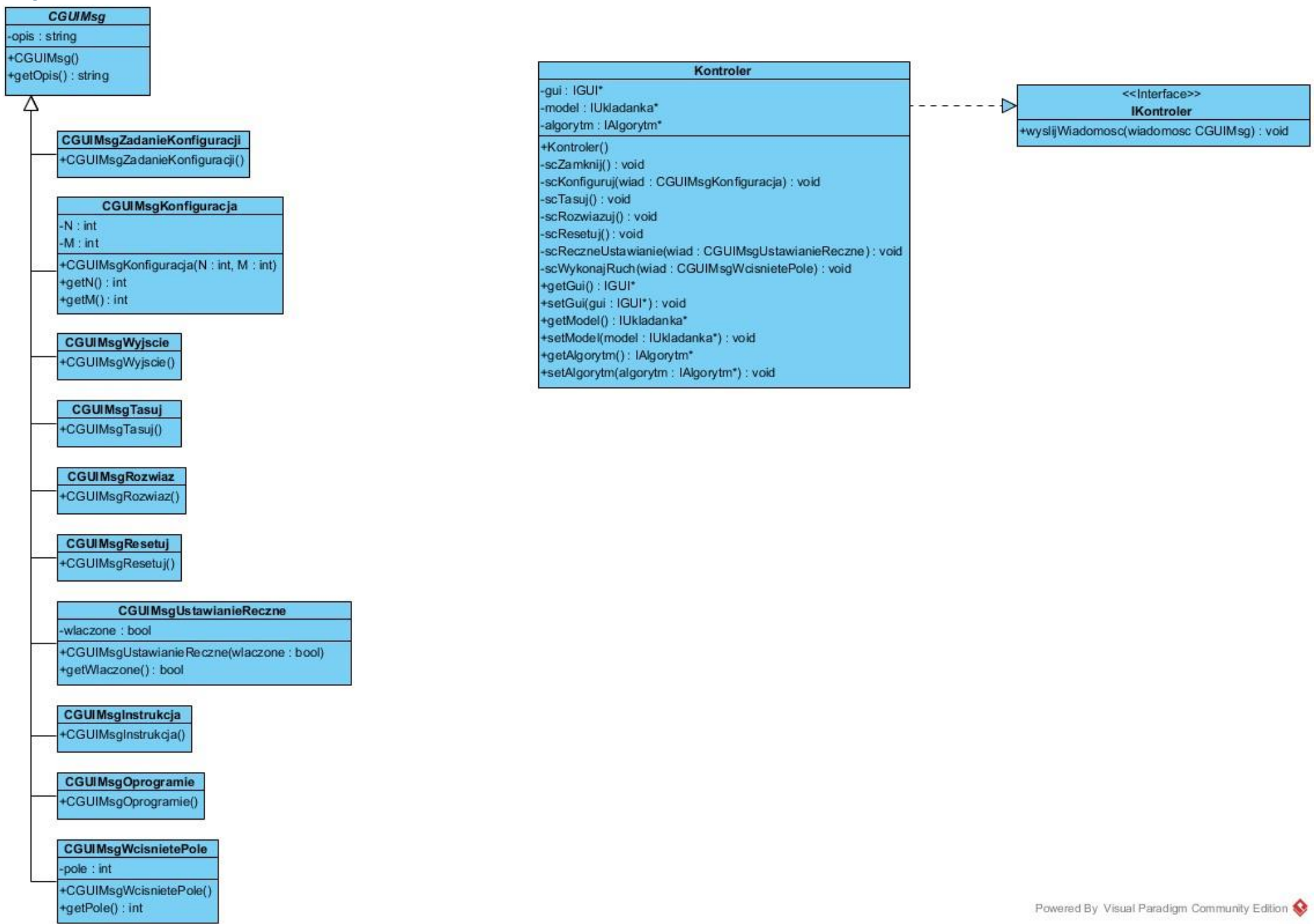

Diagram klas Modelu

